

Akaranga Sutra

Prvá kniha

Druhá lekcia

Dobytie sveta

DRUHÁ PREDNÁŠKA

NAZVANÁ DOBYTIE

SVETA.

PRVÁ LEKCIA.

Kvalita (vlastnosť) je miestom podstaty a miesto podstaty je kvalitou. Ten, kto túži

po kvalitách (vlastnostiach), je zdolaný veľkou bolesťou a je ľahkomyselný.

(Pretože si myslí,) musím poskytnúť matke,

otcovi, sestre,

žene, synom,

dcéram,

neveste, priateľom,

blízkym i vzdialeným

príbuzným,

znalosti,

rôzne druhy majetku,

prospechu,

jedlá a šaty.

Túžiac po týchto predmetoch

sú ľudia ľahostajní,

trpia dňom i nocou,

pracujú v správnom

i nesprávnom čase,

túžia po bohatstve

a pokladoch, páchajú

krivdy a násilné činy,

rozkazujú myslí,

znovu a znovu, aby

konala tieto krivdy

(popísané v

predchádzajúcej prednáške).

(Konajúc takto),

život niektorých smrteľníkov

(ktorý by podľa osudu

mal byť dlhý)

je skrátený.

Pretože keď

spolu s opotrebením

vnímania

uší, očí,

orgánov čuchu,

chuti, hmatu,

stáva sa človek vedomý

úpadku života,

oni po čase

vytvoria senilitu.

Alebo jeho príbuzní,

s ktorými žije,

budú po čase

na neho hundrať

a neskôr

bude hundrať on na nich.

Oni ti nemôžu pomôcť

ani ťa ochrániť

ani ty nemôžeš pomôcť im

ani ich ochrániť.

On nie je vhodný na smiech,

hru, radosť, šou.

Preto, ach!

pokračujúc k putovaniu

a mysliac si,

že súčasný okamih

je priaznivý

(pre také zámery),

(on) mal by byť nezlomný

a ani len na jedinu hodinu

sa nesprávať

ľahkomyselne.

Jeho mladosť, jeho vek,

jeho život odkvitá.

Človek, ktorý sa správa

ľahkomyselne,

ktorý zabíja, seká, udiera,

ničí, zaháňa,

desí (žijúce bytosti),

odhodláva sa urobiť to,

čo jemu nebolo urobené

(nikým iným),

jeho príbuzní,

s ktorými spoločne žil,

budú najskôr opatrovať

jeho a neskôr bude on

opatrovať ich.

Ale oni ti nemôžu pomôcť

ani ťa ochrániť

ani ty nemôžeš pomôcť im

ani ich ochrániť.

Alebo on hromadí poklady

pre prospech nejakých

márnokratníkov

zvierajúc seba.

Potom po čase

ho postihne choroba.

Tí, s ktorými

spoločne žil,

ho opustia najskôr

a potom opustí

on ich.

Oni ti nemôžu pomôcť

ani ťa ochrániť

ani ty nemôžeš pomôcť im

ani ich ochrániť.

Poznajúc

bolesť a potešenie

vo všetkých formách

a vidiac, že jeho život

ešte nekončí,

múdry človek by mal vedieť,

aby bol

v správny čas (pre vstup

do náboženského života),

zatiaľ čo vnímanie

jeho uší, očí, orgánov čuchu,

chuti, hmatu

nie sú ešte poškodené,

zatiaľ čo

všetky tieto vnímania

nie sú ešte poškodené,

človek by mal pokračovať k

svojmu skutočnému koncu.

Takto hovorím.

DRUHÁ LEKCIA.

Múdry človek

by mal odstrániť akúkoľvek

nechuť (ovládať sa);

bude vyslobodený

v správnom čase.

Niektorí, nasledujúc

nesprávne učenie,

odvrátia sa (od sebakontroly).

Sú otupení,

zahalení sebaklamom.

Zatiaľ čo napodobujú

život mníchov,

(hovoriac), „Máme byť

oslobodení od pripútania“,

užívajú si potešenia,

ktoré si sami ponúkajú.

Kvôli

chybnému učeniu

(samozvaných) mudrcov
trápia sami seba
(kvôli potešeniam);
takto klesajú hlbšie
a hlbšie do sebaklamu
a nemôžu sa dostať k tomuto
ani k opačnému brehu.
Tí, čo sú uvoľnení
(od pripútania k svetu
a jeho potešeniam),
dosiahnu opačný breh.
Uhasiac túžbu
netúžením,
neužíva si potešenia,
ktoré sú ponúkané.
Bez túžob, vzdal sa sveta,
prestal konať,
vie, vidí
a nemá žiadne túžby
vďaka svojej súdnosti;
je nazývaný bez domova.
(Ale naopak)
on trpí dňom i nocou,
pracuje v správnom
i nesprávnom čase, túži
po bohatstve a pokladoch,
pácha krivdy
a násilné činy,
zнову a znovu
rozkazuje svojej mysli,
aby konala tieto krivdy;
kvôli nemu samému,
aby podporoval alebo
aby bol podporovaný svojimi
príbuznými, predkami,
bohmi, kráľom, zlodějmi,
hostami, žobrákmi,
putujúcimi mníchmi.
Takto je konané násilie
týmto rôznymi činmi,
úmyselne, bez strachu,
pretože oni si myslia, že je to
pre vykúpenie z hriechov,
alebo inú nádej.
Vediac toto,
múdry človek by sám nemal
páchať násilie
takými činmi
ani prikazovať iným
páchať násilie

takými činmi,
ani dávať súhlas násiliu
vykonanému niekým iným.
Táto cesta (ku šťastiu)
bola oznámená
vznešenými,
že múdry človek by nemal
byť znesvätený (hriechom).
Takto hovorím.
TRETIA LEKCIA.
„Veľakrát (som bol zrodený)
vo vysokej rodine,
veľakrát v nízkej rodine;
Nie som biedny
ani vznešený, ani netúžim (po
spoločenskom povýšení).“
Uvažujúc takto,
kto by sa chvastal
svojou rodinou
alebo svojou slávou,
alebo po čom by mal túžiť?
Preto múdry muž
by nemal byť ani potešený
ani nahneváný (kvôli údelu):
mal by si vedieť
a brať ohľad na šťastie
živých stvorení.
Kvôli svojej
ľahostajnosti
je zrodený v mnohých
zrodeniach, zažije
rôzne pocity.
Neosvietený (ohľadne
príčiny týchto chorôb)
je (nimi) sužovaný,
stále sa točí
(v cykle)
zrodzenia a smrti.
Život je drahý mnohým,
ktorí vlastnia polia a domy.
Keď získali farebné
a farebné (šaty),
šperky, náušnice, zlato
a ženy, stávajú sa
pripútanými k týmto veciam.
A blázon je ten,
čo túži po živote
a je svetsky založený,
narieka, že
(pre tieto svetské statky)

pokánie, sebaovládanie
a sebakontrola nie sú
prospešné, nevedomky
dôjde k zármutku.
Tí, ktorí majú pevné
správanie sa,
netúžia po tomto (bohatstve).
Poznajúc zrodzenie a smrť,
človek by mal
pevne kráčať po ceste
(t.j. správne sa chovať),
(a nečakať na starobu,
aby začal
náboženský život),
pretože nie je nič
nedostupné pre smrť.
Všetky bytosti
majú radi život, radosť,
nenávidia bolesť
vyhýbajú sa ničeniu, majú
radi život, túžia po živote.
Všetkým je život drahý.
Keď ho získali
(bohatstvo), zamestnávajúc
dvojnohých i štvornoých,
zhromažďujúc bohatstvo
troma spôsobmi,
akýkoľvek bude jeho diel,
malý alebo veľký,
bude sa chcieť z neho tešiť.
Potom jedného dňa
jeho mnohonásobné úspory
sa stanú veľkým pokladom.
Potom iného dňa
jeho dedičia ho rozdelia
alebo tí,
ktorí ho ukradnú,
alebo ho zoberie kráľ,
alebo je zničené
takým či onakým spôsobom
alebo je zničené
požiarom
v dome.
Takto blázon
robiaci kruté činy,
ktoré obohacujú iného,
nevedomky
dôjde k zármutku.
Toto určite
oznámil mudrc.

Oni neprekračujú
príval
ani ho nemôžu prekročiť,
oni nejdú
k druhému brehu
ani k nemu nemôžu ísť,
oni nejdú
k opačnému brehu
ani k nemu nemôžu ísť.
A hoci
počuje učenie,
on nestojí
na správnom mieste;
ale múdry človek, ktorý
si osvojuje pravú (vieru),
stojí na správnom mieste
(sebakontroly).
Ten, čo vidí seba,
nepotrebuje žiadne príkazy.
Ale úbožiak,
trpiaci blázon, ktorý
sa teší z rozkošiach
a ktorého utrpenia
neprestanú
v točiacom sa kruhu
vo víre bolesti.
Takto hovorím.
ŠTVRTÁ LEKCIA.
Múdro odmietni nádej
a túžbu a vytrhnúc
ten trň (potešenie)
ty (mal by si konať správne).
Ľudia, ktorí sú
zahalení sebaklamom,
tomuto nerozumejú:
ten, kto (hromadí bohatstvo),
z neho možno nebude
mať prospech.
Takto prehovoril hrdina:
„Dávajte si pozor
na tento veľký prelud.
Múdry človek by mal
konať s ľahostajnosťou
premýšľajúc o smrti
v pokoji
a že jej podstata
je rozklad (tela);
tieto (rozkoše), pozri!
(ť) neuspokoja.
Preto sa s nimi vysporiadaj!

Múdry, pozri!
toto je veľké nebezpečenstvo,
nemalo by premôcť
nikoho.
Hrdinom je nazývaný ten,
kto nie je zmietaný
(ťažkosťami spôsobenými)
správaním sa.
On by nemal byť nahnevaný
kvôli tomu, že mu (majiteľ
domu) dáva málo.
Ak je prepustený,
mal by odísť.
Ty by si sa mal riadiť
správaním sa mudrcov.
Takto hovorím.
PIATA LEKCIA.
Kvôli tomuto
(potešeniu)
potreby sveta
mali by byť obstarávané
škodlivými činnosťami:
kvôli niečim
synom, dcéram,
nevestám, príbuzným,
pestúnkam, kráľom,
otrokom a otrokyniam,
sluhom a slúžkam,
kvôli pohostinnosti,
večeri a raňajkám,
hromadenie bohatstva
je uskutočňované.
(Toto je) tu kvôli
pôžitku niektorých ľudí.
(Ale múdry človek)
namáhajúc sa,
bez domova, vznešený,
vznešeného intelektu,
vznešeného vnímania,
rozpoznáva správny
okamih (pre všetky činy).
Nemal by prijatť
ani spôsobovať aby iní prijali,
ani im nedovoliť prijatť
čokoľvek nečisté.
Oslobodený od nečistého,
mal by putovať okolo.
Tento žobravý mních,
ktorý pozná čas,
silu (seba samého),

mieru (všetkých vecí),
praktikovanie,
príležitosť
(pre žobranie),
správanie sa,
náboženské nariadenia,
skutočný stav
(darcu alebo poslucháča),
ktorý zapiera všetky veci
nepotrebné pre
náboženské účely,
ktorý nemá žiadne
záväzky,
bezpečne pokračuje (po ceste
ku konečnému oslobodeniu)
po tom, čo odstránil oboje
(lásku i nenávisť).
Šaty, misky na almužny,
prikrývky, metly,
slamená rohož,
s ohľadom na tieto veci
mal by vedieť
(čo je nečisté).
Keď prijíma jedlo,
mal by poznať
nutné množstvo.
Toto bolo oznámené
Ctihodným:
nemal by sa radovať
z prijatia daru
ani by nemal ľutovať,
keď nedostane nič.
Keď dostane veľa,
nemal by to uchovávať;
človek by sa mal zdržiavať
vecí nepotrebných
pre náboženské účely.
S myslou odlišnou
(od tej, akú majú
bežní ľudia)
vidiaci zanecháva
(tieto veci).
Toto je cesta, ktorú učili
vznešení, dobre
oboznámení s tým, čím by
človek nemal byť znesvätený
(hriechom). Takto hovorím.
Je ťažké vzdať sa
potešenia,
je ťažké predĺžiť život.

Taký človek, zaiste,
ktorý miluje potešenia,
je zarmútený (ich stratou),
ľutuje vo svojom srdci,
zanecháva svoje obvyklé
cesty, je nepokojný, trpí.
Ďalekozraký človek,
ktorý pozná svet, pozná
jeho podradnú časť (peklo),
jeho vyššiu časť (nebo),
jeho bočnú časť
(stav surových šeliem).
Ten, ktorý
pozná zákonitosť
(ľudských záležitostí),
že ten, ktorý
túži po svete,
je neustále točený
(v samsáre), je nazývaný
medzi smrteľníkmi hrdinom,
ten, kto oslobodzuje tých,
čo sú spútani.
Zaiste
človek, ktorý je zatahnutý
do svetských záležitostí,
ktorý robí mnohé úskoky,
ktorý je zmätený
svojimi vlastnými činmi,
koná znovu a znovu
v tej túžbe,
ktorá zväčšuje
jeho nespravodlivosť.
Preto bolo toto
vypovedané
na vzostup tohto (života).
(Človek
závislý na potešeniach
koná ako nesmrteľný,
a vkladá veľkú vieru
(do potešenia),
ale keď si uvedomí,
že jeho telo trpí bolesťou,
narieka vo svojej
nevedomosti. Preto majte
na mysli, čo hovorím.